

Bilješke o piscu:

Charles-Pierre Baudelaire rođen je 9. travnja 1821. u Parizu. Otac mu umire u njegovoj šestoj godini, a majka mu se ponovo udaje što se loše odražava na mladog Baudelaira. Živi vrlo kratko i mukotrpno i tek posmrtno stječe besmrtnu slavu. Tokom života uspijeva (uz prijevode Edgara Allana Poea) objaviti u *knjizi* samo dva svoja djela: remek-djelo "Cvjetovi zla" (1. Izdanje 1857. i 2. Izdanje 1861.) i "Umjetne rajeve" (1860.). Sve ostalo je blago razasuto po časopisima, novinama, ili još skriveno u rukopisnoj ostavštini; međutim i bogata korespondencija, odnosno niz nedovršenih književnih projekata. Zbirke tog, za života neshvaćenog i osuđivanog pjesnika, s vremenom i sve do danas svrstavaju se, poslije Biblije, među najviše prevođena djela svjetske književnosti. Začetnik je modernog pjesništva i u svojim pjesmama ne štedi nikoga, te vrlo često izruguje slabosti i nesreću života, nerijetko sa vrlo snažnom dozom samoironije. Uza sve najviše ga pogađa neslaganje s majkom i on u svom pismu njoj

22. prosinca 1865. piše: *"Poznajem svoje poroke, zablude, mlitavost i kukavičluk (...) i svemu tome unatoč tvrdim*

da Pariz nikada nije bio pravedan prema

meni – da mi nikada nisu uzvratili štovanjem,

*kao ni platili novcem,
ono što mi se duguje.*

I ponajbolji dokaz da mi nad glavom visi svo-

je vrstan baksuz je taj što se čak i moja majka

(...) okreće protiv mene."

Baudelaire je svakako težio idealnom, a pošto mu idealno dobro nije uvijek bilo pristupačno, poslužilo je i zlo, pa su mnoge pjesme bile cenzurirane zbog raznoraznih nemoralnosti, prevelike slobode pisanja i mnogih nepoćudnih stihova. On tu svoju neobičnost tijekom vremena i sam počinje shvaćati, pa piše: (XII.). Njegova najpoznatija zbirka pjesama – "Cvjetovi zla", već u naslovu sadržava cijelu bit Baudelairove poetike: izvuci ljepotu iz rugobe života i nesreće ljudskog postojanja, otkriti vječno u prolaznoj, otrcanoj svakodnevnici.

"Štiocu"

Žestoka borba dobra i zla izražena je u većini njegovih pjesama i on sam, razapet između poroka i duhovnog uzdizanja, često popušta pred slabostima grijeha i to ga snažno frustrira, te on svoju žalost pretače na papir.

"Uništenje"

On kršćansku vjeru tumači na svoj način i kako priznaje nerijetko prema njoj osjeća otpor, često ju, kroz razne pjesme, izruguje u trenucima svoje duhovne slabosti i nastoji pobjeci od njenih stereotipa i granica.

Uz svjetski poznate pjesme "Albatros" i "Suglasja" najviše pozornosti plijeni pjesma "Neizlječivo". Ona počinje s pjesnikovim videnjem stvaranja čovjeka i svijeta. Međutim Božja zamisao ovdje skreće sasvim (ne)očekivanim tokom i "Jedna Ideja, Oblik, Biće krenu iz modrine i pade u olovnosiv i blatan Stiks gdje nikad s Neba ne progleda oko". Protagonist u idućim stihovima je pali anđeo, koji zapravo simbolizira modernog kršćanina koji se nepažnjom ili pak zaveden žudnjom za nakaznim zatekao u golemom košmaru zemaljske stvarnosti. On pada sve dublje, u sve mračnije ponore no pri tom se ne predaje i očajnički traži tračak svjetla i izlaz iz tih krugova agonije. Međutim sva njegova nastojanja da se spasi su sasječena u samom korijenu i sav njegov trud samo je prazno tapkanje u mjestu. Uzaludnost njegovih pokušaja posljedica su ljudske pokvarenosti u modernom svijetu i njegovo mračno potonuće zaustavlja se u kristalnoj klopki leda koja je zapravo ekvivalent Danteovom zadnjem ledenom krugu pakla (čitaj, 29. str.). Baudelaire je danas vjerojatno shvaćeniji nego ikad prije i njegove nekad cenzurirane pjesme, danas su nezaobilazne u školskim lektirama jer modernom Baudelairovom svijetu 19. stoljeća danas se suprotstavlja moderni svijet 20. Stoljeća koji je opakiji i pokvareniji i zato ljudi današnjice Baudelairovu "svjetsku bol grijeha" shvaćaju puno iskrenije i danas u njemu nalaze inspiraciju snažniju nego ikad prije.